

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

30 NOVEMBER 1990

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling
uitgebracht door de heer F. Aerts**

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft op 27 en 28 november het bovengemeld ontwerp van decreet besproken en goedgekeurd.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer J. Laverge.

Vaste leden : de heren F. Aerts, P. Deprez, J. De Roo, L. Dhoore, mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, de heer J. Weyts ;
mevrouw M. De Meyer, de heren I. Egelmeers, C. Lisabeth, D. Van der Maelen ;
de heren L. Bril, J. Buchmann, J. Laverge ;
de heren M. Candries, P. Vangansbeke.

Plaatsvervangers :

de heren E. Bockstal, P. Dumez, C. Marchand, M. Olivier, E. Vandebosch, H. Van Rompaey ;
de heren G. Bossuyt, F. Dielens, M. Schoeters, J. Sleenckx ;
de heren A. Denys, D. Van Mechelen, G. Verhofstadt ;
de heren M. Capoen, J.-P. Pillaert.

Zie :

425 (1990-1991)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen

**I. INLEIDING VAN DE HEER N. DE BATSELIER,
VICE-VOORZITTER EN GEMEENSCHAPS MINISTER
VAN ECONOMIE, MIDDENSTAND EN ENERGIE**

Het voorliggend ontwerp van decreet betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, in het kort VITO, dient de noodzakelijke wettelijke basis te verschaffen om de over te dragen taken, goederen en personeel van het Studiecentrum voor Kernenergie onder te brengen in een instelling, die afhangt van het Vlaamse Gewest.

Zonder dieper te willen ingaan op de historiek van het SCK (onderzoekscentrum opgericht in 1952), is het zijn inziens toch wenselijk eraan te herinneren dat de problematiek rond de herstructurering van het nucleair onderzoek in het algemeen en van de besteding van de publieke fondsen aan nucleaire R&D reeds vanaf 1970 aan de orde werd gesteld.

Het statutair doel van het Centrum werd toendertijd derhalve verruimd naar de onderzoeken op het gebied van de speerpunt-technologie.

Een gespecialiseerd team van het Stanford Research Institute formuleerde in 1984 op basis van een sterkte/zwakte analyse van het SCK concrete voorstellen.

Op programmatorisch vlak werden deze aanbevelingen grotendeels overgenomen in het meerjarenprogramma (1984-1989), dat door de Nationale Raad voor het Wetenschapsbeleid, de Raad van Bestuur van het SCK en de voogdijoverheid werd goedgekeurd. Inhoudelijk werden vier onderzoeksdomeinen vastgelegd. Deze betroffen uiteraard naast het nucleaire, volgende gebieden :

1. energie,
2. materialen,
3. leefmilieu.

Niettemin, moeten wij ook nu nog vaststellen dat ondanks programma- en missiedefiniëringen nauwelijks een voluntaristisch diversificatiebeleid werd doorgevoerd.

Het SCK bleef overwegend gericht op nucleair onderzoek en afgeleide toepassingen.

De portefeuille van onderzoeksprogramma's wordt tot op dit ogenblik gekenmerkt door :

1. een geringe concentratie van middelen per onderzoeksdomein. De programma's worden steeds gekenmerkt door een verbreding van de onderzoeksdomeinen zonder een uitdieping van het onderzoek in welbepaalde domeinen.

Zulk een beleid verhindert uiteraard een daadwerkelijke uitbouw van „centres of excellence” ;

2. onvoldoende ontwikkelde evaluatiestructuren voor de onderzoeksprogramma's en projecten, met als gevolgen :

- a) gebrekkige definitie van de te realiseren objectieven en ondoeltreffende allocatie van middelen ;

- b) grote afwijkingen tussen programmaplanning en realisaties (30 procent) ;

- c) stop and go beleid in het opstarten van projecten ;

- d) beperkte mogelijkheden om het onderzoek te sturen naar nieuwe domeinen ;

3. een zwakke organisatie voor planning en opvolging van onderzoeksprogramma's ;

4. te weinig uitgebouwde structuren voor valorisatie en diffusie van onderzoeksresultaten ;

5. het ontbreken van een duidelijk gedefinieerde lange termijnvisie.

Ingevolge de wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen werd het technologiebeleid, dus ook de niet-nucleaire taken van het SCK, een gewestelijke bevoegdheid.

Door de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van Gemeenschappen en Gewesten werd dienaangaande voorzien in de overdracht van de nodige middelen aan het Vlaamse Gewest. Hiertoe werd voor 1989 een basisbedrag van 869,4 miljoen frank vastgesteld. Dit bedrag komt overeen met 37 procent van de nationale overheidsdotatie van Economische Zaken aan het SCK voor 1987 en vertegenwoordigt de door SCK gedane uitgaven van 1987 voor de niet-nucleaire programmasectoren.

In de financieringswet werd geen wettelijke verplichting opgenomen om het geregionaliseerde deel van de SCK-dotatie verder te besteden aan het SCK, hetgeen betekent dat de Vlaamse Executieve in volle autonomie kon beschikken over deze middelen.

In haar regeringsverklaring van 2 februari 1989 heeft de Vlaamse Executieve zich als volgt uitgesproken over de gedeeltelijke herstructurering van het Studiecentrum voor kern-energie : „In het kader van een geherstructureerd SCK zal de aanwezige know-how maximaal worden gevaloriseerd inzonderheid inzake milieu, energie en nieuwe materialen. ”

Het is derhalve de bedoeling van de Vlaamse Executieve om de diversificatie-activiteiten te behouden en verder uit te bouwen via het ter beschikking stellen van regionale toelagen.

Door de wet van 26 juni 1990, betreffende sommige openbare instellingen of instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, in toepassing van artikel 61, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van Gemeenschappen en Gewesten, wordt voorzien in de overdracht van personeel, goederen, rechten en verplichtingen van de instellingen van openbaar nut, waarvan de taken gaan ressorteren onder de bevoegdheden van de Gewesten en Gemeenschappen.

Bij de bespreking van de bijzondere wet van 16 januari 1989 werd door de Vice-Eerste Minister en Minister van Institutionele Hervormingen uitdrukkelijk bevestigd dat het technisch en sociaal passief van het SCK niet wordt overgedragen aan het Vlaamse Gewest ; deze verbintenis werd ten andere opgenomen in de memorie van toelichting van de bijzondere wet van 16 januari 1989.

Aansluitend heeft de Vlaamse Executieve een commissaris aangesteld in de Raad van Beheer. Zodoende wordt in het huidige overgangstadium reeds bij de programmatie van de onderzoeksactiviteiten onder regionale bevoegdheid rekening gehouden met de prioritaire beleidsdomeinen en keuzes van de Vlaamse Regering.

Zo is onder meer bij de vastlegging en uitbetaling van de regionale dotatie voor het werkjaar 1989 gebleken dat het noodzakelijk was, enerzijds een regionale begroting voor 1990 op te stellen en anderzijds reeds vanaf 1 januari 1990 een regionale boekhouding in te voeren.

Het in toepassing brengen van een boekhouding, overeenkomstig de principes voorzien in de wet van 17 juli 1975 en

de uitvoeringsbesluiten met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekening van ondernemingen, moet toelaten de uitvoering van de begroting maandelijks op te volgen.

Ik zou nu een blik willen werpen op de toekomst en meer bepaald op de taken die aan de VITO worden toebedeeld.

Het maatschappelijk doel van de VITO, betreft het geïntegreerd technologisch onderzoek in de domeinen van de energie, het leefmilieu en de grondstoffen.

De activiteiten van de instelling kunnen dus betrekking hebben op de domeinen waarin dat Gewest bevoegd is, daarin begrepen dat van het desbetreffende wetenschappelijk onderzoek. Op basis van de beschikbare inventaris kan verwacht worden dat een driehonderdtal personeelsleden zullen overgedragen worden aan de VITO.

Benevens het technisch domein te Geel zal een gedeelte van het technisch domein te Mol overgedragen worden aan het Vlaamse Gewest ; de juiste afbakening zal rekening houden met de bezetting van de gebouwen voor de overgedragen programma's en zal praktische schikkingen inhouden waarbij de kosten van de regionalisering kunnen geminimaliseerd worden.

De Raad van Bestuur van het SCK heeft op 21 november laatstleden een lijst van over te hevelen personeelsleden en een voorstel tot opsplitsing van de gebouwen aan de nationale voogdijminister overgezonden. De wettelijke voorziene consultatie en beslissingsprocedure kan dus eerstdaags gestart worden.

De diversiteit en veelheid van projecten en taken welke overkomen naar de VITO worden gericht omgebogen om de uitbouw van een performant Vlaams onderzoekscentrum, niet te hypothekeren. De hoofdpdracht omvat zowel het industrieel basisonderzoek als het technologisch en aanverwant maatschappelijk onderzoek in drie onderzoeksdomeinen :

1. energie,
2. leefmilieu,
3. grondstoffen.

De afdeling leefmilieu zal ook de projecten met betrekking tot biologie en biotechnologie integreren in haar activiteiten en onderzoeksprogramma. De afdeling grondstoffen omvat tevens het luik nieuwe materialen.

De vastgelegde onderzoeksdomeinen houden maximaal rekening met de sterke punten van de bestaande onderzoeksgroepen, die bij de herstructurering van het SCK naar de VITO worden overgedragen. Overeenkomstig de algemene doelstelling van de VITO, met name ten aanzien van de maatschappelijke aspecten inzake omgeving, gezondheid en risico's, betekenen de over te dragen onderzoeksactiviteiten inzake het biologisch onderzoek een substantieel deel van de geplande onderzoeksactiviteiten van de VITO.

Hierbij dient uitgegaan van een nog te verwerven eigen plaats voor de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, VITO, in het Vlaamse onderzoekslandschap, met prioriteit voor programma's die speciale steun genieten vanwege de Vlaamse Executieve en met aandacht voor complementariteit ten opzichte van de andere Vlaamse onderzoeksinstituten.

Derhalve is het a fortiori vereist om reeds bij de start het globaal onderzoeksprogramma af te stemmen op de diverse geplande regionale impulsprogramma's ; hierbij wordt uitgegaan van algemene richtlijnen :

1. het beperken van het aantal onderzoeksprojecten en of taken ten einde, naargelang het onderzoeksdomein, substantiële entiteiten of subentiteiten te kunnen vormen;

2. het stellen van prioriteiten met betrekking tot een verzekerde uitvoering binnen het bestek van de beschikbare middelen ;

3. het aangaan van contractuele verbintenissen, voor zover dit de prioriteit voor het beleidsondersteunend onderzoek niet schaadt en er voor de uitvoering het vereist personeel en de nodige middelen ter beschikking staan ;

4. het bundelen van de beschikbare ervaring en kennis met betrekking tot de prioritaire onderzoeksdomeinen in een expertise-cel, die al naargelang de noodwendigheid op termijn uitgebouwd wordt tot een advies- of kenniscentrum ten dienste van overheid en/of industrie ;

5. het concipiëren van alternatieve projectvoorstellen, waarvoor vooralsnog geen voldoende personeel, perspectieven of middelen op korte termijn beschikbaar zijn ; deze toekomstgerichte onderwerpen worden in addendum aan het jaarprogramma toegevoegd.

De oprichting van de VITO verzekert de continuïteit van het diversificatie-onderzoek, dat de laatste jaren ingezet werd op het SCK, en laat tevens toe op basis van de verwachtingen inzake personeelssterkte, inhoudelijk onderzoeksprogramma, eigen inkomsten en betoelaging een autonome onderzoeksinstelling uit te bouwen met uitstekende perspectieven op korte en lange termijn.

De VITO is een onderzoeksinstelling, die gediversifieerd technologisch industrieel onderzoek koppelt aan maatschappelijke aspecten zoals omgevingsaspecten, gezondheidsaspecten, risicobenadering, veiligheidsaspecten, en technologie-beoordeling („Technology en Science Assessment”).

De VITO wordt voor het Vlaamse Gewest een grote onderzoeksinstelling, waar in een multidisciplinair kader, technologisch onderzoek zal worden verricht in specifieke spitsdomeinen voor de duurzame verbonden ontwikkelingen op demonstratiegrootte.

Zowel ter ondersteuning van technologische programma's als voor beleidsondersteuning worden de maatschappelijke aspecten onderzocht inzake leefmilieu, gezondheid, risico-beheersing, veiligheid en technologiebeoordeling.

Als algemene oriëntatie wrdt verwezen naar het „Technology Assessment ” concept van de TA-conferentie van 1988 van de Commissie van de Europese Gemeenschap.

Inhoudelijk omvat „TA” alle activiteiten en methodes om zo vroeg mogelijk alle aspecten en gevolgen van een technologische ontwikkeling te analyseren. TA heeft als objectief een keuze toe te laten, te optimaliseren en alternatieven aan wijzen, rekening houdend met diverse implicaties en effecten.

De VITO zal als autonoom onderzoekscentrum een onderzoeksplanning, gespreid over meerdere jaren, kunnen ontwikkelen en uitvoeren, waarbij via een beheersovereenkomst tussen de VITO en het Vlaamse Gewest de wederzijdse rechten en verplichtingen, de betoelaging en het toezicht worden geregeld.

Gezien de aard van de onderzoeksdomeinen en de aanverwante beleidsondersteunende opdrachten en onderzoeken staat de VITO onder de voogdij van de **Gemeenschapsminister**, bevoegd voor economie en energie ; met het oog op het realiseren van een multidisciplinaire beleidsmatige aanpak

zal de Gemeenschapsminister, bevoegd voor leefmilieu, een bestuurder voordragen, die tevens zetelt in het bestuurscomité van de VITO.

De VITO krijgt in het Vlaamse Gewest een unieke marktpositie, die zij tenvolte zal kunnen valoriseren. Het unieke bestaat erin dat onderzoeksopdrachten in de drie domeinen hier gemakkelijk kunnen samenvloeien en dat de synergie tussen de verschillende onderzoeksdomeinen onverwachte successen kan opleveren.

Gelet op wat voorafgaat is het noodzakelijk dat het Vlaamse Gewest de nodige decretaire initiatieven neemt om de over te dragen taken, goederen en personeel van het SCK onder te brengen in een instelling, die afhangt van het Vlaamse Gewest. Het voorliggend voorontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek vormt de wettelijke basis voor de verdere uitbouw van de geregionaliseerde taken van het SCK.

De in het decreet voorgestelde structuur moet het mogelijk maken om aan de hogervernoemde doelstellingen optimaal vorm en inhoud te geven.

Naast de reeds vermelde binding tussen leefmilieu enerzijds en economie en technologie anderzijds via de bevoegde Gemeenschapsminister is ook de werking van de administratief wetenschappelijke top van de maatschappij ingrijpend gewijzigd.

Naast het feit dat de Voorzitter geïnstalleerd wordt in een full-time functie, worden de topfuncties (tot en met afdelingshoofd) aangeduid voor een termijn van 6 jaar.

De Voorzitter en de Directeur-generaal beschikken beiden over een specifiek bevoegdheidspakket. Dit wordt voorzien in de statuten van de VITO.

De beleidsvoorbereiding zal evenwel in nauw overleg tussen de Voorzitter en de Directeur-generaal dienen te geschieden.

Indien men de beleidsverklaring van deze nieuwe ploeg koppelt aan een visie op middellange termijn inzake programma, dan wordt de mogelijkheid geboden om aan tekortkomingen inzake aanpak in het verleden, het hoofd te bieden.

Dit ontwerp biedt de mogelijkheden aan de VITO om samen met andere instanties, ik denk hier aan de Vlaamse administratie, aan de Vlaamse instellingen van Openbaar nut, aan de GIMV en andere, een geïntegreerd technologisch beleid vorm te geven.

De Gemeenschapsminister preciseert dat het VITO de vorm aanneemt van een onderneming met rechtspersoonlijkheid waarvan de aandelen overwegend in het bezit zijn en blijven van het Vlaamse Gewest.

Ten slotte wijst de Gemeenschapsminister op een niet onbelangrijks detail in de formulering van artikel 3, 1° waarin de VITO als opdracht meekrijgt „onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten uit te voeren die verband houden met duurzame ontwikkeling van produkten en processen”. De duurzaamheid, wijst op de sterke ecologische dimensie die zeer bewust aan de opdrachten van het VITO wordt toegemeten.

II, BESPREKING

Een lid wenst meer duidelijkheid omtrent de rechtstoe-

stand van het huidig personeel van het SCK dat zou worden overgedragen naar het VITO.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat een driehonderdtal personen worden overgedragen. Door toedoen van de huidige nationale voogdijminister zal hiertoe een koninklijk besluit worden opgesteld.

In een overgangsbepaling wordt voorzien dat de overgedragen personeelsleden van het SCK „hun rechten en plichten, graad en hoedanigheid behouden Zij behouden ten minste de bezoldiging, de anciënniteit, de toelagen, de vergoedingen en de legale en extra-legale pensioenrechten ” (artikel 37, § 1).

Een lid meent dat het moeilijk zal zijn het VITO op nieuwe technologische sporen te zetten als men met hetzelfde personeel verder werkt.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat het personeel van het SCK zeker niet de zwakke schakel was. Veel waardevolle onderzoekers zijn met brugpensioen gestuurd. Dit leidde tot groot verlies aan know-how. Het huidige personeel dat zal worden overgedragen is vrij jong. Veel zal afhankelijk zijn van een goede leiding die ter verantwoording kan worden geroepen.

Hetzelfde lid vreest dat het VITO, als overheidsinstelling onvoldoende creativiteit en soepelheid zal kunnen aan de dag leggen om in te spelen op de ruim opgevatte opdrachten die in het decreet zijn opgenomen.

De Gemeenschapsminister verklaart dat tal van bepalingen in het decreet moeten vermijden dat het VITO zou gaan stagneren. Hij verwijst hierbij o.m. naar de beheersovereenkomst en de programma's die zullen worden opgesteld en maakt zich sterk dat hij als voogdijminister eerst kennis zal nemen van de programma's alvorens te subsidiëren.

Het lid beaamt dat de controle en impulsen vanwege de voogdijminister uiteraard een zeer positieve uitwerking kunnen hebben. Het mag echter niet zijn dat de effectiviteit van een instelling staat of valt met de graad van interesse vanwege de voogdijminister.

Een lid verwijst naar het advies van de SERV waarin wordt gesteld dat de opdracht van VITO zou moeten kaderen in een globaal strategisch-wetenschappelijk beleidsplan voor Vlaanderen, met bijzondere aandacht voor de complementariteit tussen de diverse Vlaamse onderzoeksinstituten.

Welke coördinatie zal er zijn tussen VITO en IWT en andere instellingen op het vlak van wetenschappelijk-technologisch onderzoek in Vlaanderen ? Quid met de maatschappelijke aspecten van het onderzoek waarvoor ook de Stichting Technologie Vlaanderen bevoegd is ? Er mag geen overlapping zijn.

De Gemeenschapsminister bevestigt dat er een globaal beleidsplan en coördinatie moet zijn m.b.t. het technologisch onderzoek in Vlaanderen. Er is een beleidsnota inzake technologie in voorbereiding waaraan een discussie met alle betrokken onderzoeksinstituten zal voorafgaan. Ook zullen VITO en IWT niet overlappend werken doch complementair. Immers IWT heeft een meer adviserende taak m.b.t. het algemeen beleid.

Een andere opmerking van het lid betreft artikel 34 waarin sprake is van de toezichtsorganen. Het toezicht van de Vlaamse Executieve wordt uitgeoefend door een commissaris en een gemachtigde van financiën en begroting. Zij kunnen beroep instellen tegen elke beslissing die strijdig is met wet-

ten, decreten, statuten, beheersovereenkomst of het algemeen belang. De SERV stelt met klem dat de autonomie van de onderzoeksinstelling niet mag uitgehold worden via het toezicht. Hoe ziet de Gemeenschapsminister de rol van deze commissaris ?

De Gemeenschapsminister verwijst naar het traditionele probleem van de controle over overheidsinstellingen die omwille van een zeer gespecialiseerde opdracht aan een stuk eigen wetmatigheid moeten kunnen beantwoorden en niet te veel aan banden mogen worden gelegd. Alles is hier een kwestie van evenwicht. De bedoeling van de controle is te verzekeren dat de autonomie van de instelling en het algemeen economisch beleid van de Gemeenschapsminister mekaar ondersteunen. Het mag niet zo zijn dat de verantwoordelijke Gemeenschapsminister geen greep heeft op de werking van de onderzoeksinstelling. De commissaris en de goedkeuring van de begroting zijn twee pijlers waarop de Gemeenschapsminister zich steunt om de instelling bij te sturen en desnoods tot de orde te roepen.

Een ander lid meent dat een commissaris niet nodig is vermits de Executieve toch de leden van de Raad van Bestuur benoemt voor een termijn van ten hoogste zes jaar.

De Gemeenschapsminister repliceert dat het wenselijk is via de commissaris bestendig voeling te houden met een instelling die een belangrijke opdracht krijgt in het geheel van het Vlaams economisch beleid. Hij wijst erop dat ook de commissaris gebonden zal zijn door het algemeen economisch beleidskader van de Vlaamse Executieve en de concrete objectieven die hierdoor worden gesteld.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 en 2

Geen opmerkingen.

Artikel 3

De heer Laverge dient een amendement in ertoe strekkende de zin „Dit onderzoek moet kaderen in het economisch beleid van de Vlaamse Executieve, en in de maatschappelijke aspecten daarvan zoals omgevingsaspecten, **gezondheidsaspecten**, risicobenadering, veiligheidsaspecten en **technologiebeoordeling**” weg te laten.

Vermits in het tweede lid van artikel 3 de Executieve het VITO bepaalde opdrachten kan geven is het niet nodig nog eens te verwijzen naar het algemeen beleidskader. De Executieve moet zelf een coherent beleid voeren en haar opdrachten hierin kaderen. de zin is overbodig en zou enkel de flexibiliteit van het VITO als onderzoeksinstelling bijkomend bezwaren.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het eerste lid van artikel 3 op algemene wijze de drie onderzoeksdomeinen van het VITO aangeeft. Belangrijk is dat deze **onderzoeksdomeinen** enerzijds in een bepaalde relatie worden geplaatst, met het economisch beleid van de Vlaamse Executieve en anderzijds dat zij zo ruim mogelijk worden benaderd d.i. vanuit de opgesomde maatschappelijke aspecten (**Technology-Assessment**).

De Gemeenschapsminister vraagt het amendement te verwerpen.

De Commissie verwierpt het amendement met 8 stemmen tegen 1.

Artikel 4

Een tweede amendement van de heer Laverge strekt ertoe in artikel 4 de eerste paragraaf weg te laten. Het lid acht het niet opportuun dat de GIMV voor wat de valorisatie van de onderzoeksresultaten betreft een bevoorrechte positie zou krijgen. Hij meent dat bij deze valorisatie de vrije concurrentie moet kunnen spelen. Zo niet zou de overheid via de GIMV een te groot impact krijgen op het economisch gebeuren.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de prioriteit die aan de GIMV wordt gegeven niet belet dat bedrijven buiten de invloedssfeer van de GIMV ook deel kunnen nemen aan de valorisatie van onderzoeksresultaten. De GIMV kan ook hier een motorfunctie vervullen om private bedrijven voor de toepassing van onderzoeksresultaten te interesseren.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt bovendien dat het VITO zelf financieel niet kan participeren in bedrijven of zelf bedrijven kan oprichten.

Ten slotte wijst de Gemeenschapsminister erop dat in de Raad van Bestuur van VITO ook vertegenwoordigers van privé-bedrijven zitting hebben. Het gevaar voor concurrentievervalsing waarvoor het lid bevreesd is, zou langs deze weg evenzeer bestaan, indien de GIMV niet prioritair met de valorisatie werd belast. De tussenkomst van de GIMV waarborgt bovendien dat er coördinatie is op het vlak van de valorisatie.

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 8 stemmen tegen 1.

Artikelen 5 tot 7

Geen opmerkingen.

Artikel 8

Een derde amendement van de heer Laverge houdt de schrapping in van de tweede alinea. Immers indien de aandelen van VITO voor drie vierden in handen van publiekrechtelijke rechtspersonen dienen te blijven is het voor de privé-sector niet mogelijk op substantiële wijze te participeren in de aandelenstructuur van VITO. Het lid vreest dat dit zal resulteren in de zoveelste instelling waarin met overheidsgelden aan onderzoek om het onderzoek wordt gedaan zonder dat de resultaten ervan ten goede komen aan de maatschappij via concrete toepassingen.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het VITO een overheidsinstelling is. Indien men het amendement van de heer Laverge aanneemt staat de weg vrij voor een onderzoeksinstelling in handen van een privé-groep die op die manier overheidsgeld afwendt voor private of sectoriële belangen. Het is nodig dat de privé-sector in beperkte mate participeert omwille van zijn deskundigheid. De vrees van het lid dat er louter onderzoek om onderzoek kan worden gedaan zonder toepassing gaat voorbij aan het feit dat de opdracht van het VITO zich situeert op het vlak van het industrieel basisonderzoek, dit is gericht basisonderzoek met het oog op industriële toepassingen.

Het wetenschappelijk en technologisch onderzoek gebeurt thans immers op „geïntegreerde” wijze. Dit betekent dat het

vrijwel vanzelf toepassingsgericht onderzoek is. Deze geïntegreerde aanpak van het onderzoeksdomein impliceert ook dat milieu-, omgeving-, maatschappelijke en **gezondheids**-aspecten meteen onder de aandacht worden gebracht en aldus de „toepasbaarheid” van producten en processen verhogen.

Ter stemming gelegd wordt ook dit amendement verworpen met 8 stemmen tegen 1.

Artikelen 9 tot 38

Geen opmerkingen.

EINDSTEMMING

Het gehele ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1.

De Verslaggever,

F. AERTS

De Voorzitter,

J. LAVERGE
